

*Emészt a fagy, de bent már olvadok,
még űznek régi, kopasz hajnalok;
hajuk kinő majd – hóruhám lehull,
arcom a szélben, fényben felvidul.*

*Előkerül egy zsebetett mosoly,
(s talán sírok – de nefélj, nem komoly).
Reszketek egyre. Nem-tudom-mi-lelt.
Hiába szándék: nem szolgálja tett.*

*S öklömnyi szívem újból útra kel,
képzelt szerelmem, tőled futok el:
futok, futok, de lelkem átölel.
Még nem vagy itt, de sosem hagylak el!*

